

## P r e u s s e n.

## En i det preussiske Justitsministerium udarbejdet Fremstilling af Lehn- og Fideicommissforholdet.

## Oversættelse.

Artiklerne 40 og 41 i Forfatningen for den preussiske Stat af 31te Januar 1850\*) ere ophævede ved Lov af 5te Juni 1852, hvoraf Aftryk er vedlagt.\*\*)

Det tidligere Forbud mod Oprettelse af Familiefideicommiss'er og den anordnede Dvergang til fri Eiendom af samme er igjen hævet. Oprettelse af nye Lehn er derimod fremdeles forbudt. For Lehn, der allerede bestode ved Forfatningens Irafttræden, komme to Forhold i Betragtning, nemlig:

- 1) Retsforholdet mellem Lehnsherren og den belehnede Familie;
- 2) de Rettigheder, der tilkomme Medlemmerne af den belehnede Familie, navnlig Agnaterne og de Medbelehnede og Eventuelbelehnede.

Med Hensyn til 1) meddeles: Lehnsherrens Lehnsovereiendom var tildeels allerede hævet i enkelte Provindser af den preussiske Stat. Saavidt dette ikke var skeet, ere Lehnsherrens Lehnsovereiendom og de alene deraf udspringende Rettigheder (med Undtagelse af „Thronlehne“, o: visse større, fra Kronen Preussen umiddelbart hidrørende og særlig som „Thronlehn“ betegnede Lehn) uden Erstatning ophævede ved § 2 af Lov af 2den Marts 1850, hvis § 5 imidlertid forbeholder Lehnsherren fremdeles at nyde de ham fra Vasallen tilkommende Afgifter, Udgifter og Nydelse. Til de forbeholdte Udgifter høre dog ikke de Besiddelsesforandrings-Afgifter, der multig forhen maatte ydes Lehnsherren ved Forandringer i den herskende Haand (§ 36 l. c.). Alle øvrige Afgifter, hvad enten de bestaae i Tjenester, Material- eller Pengeprestationer, ere efter den nævnte Lovs Bestemmelser afsløselige, saa at den fuldstændig er tilstrækkelig til at fjerne alle Retsforhold, der ved Lehnshaandet ere grundede mellem Lehnsherren og den belehnede Familie.

Med Hensyn til 2) bemærkes: Tilbage stod altsaa som Gjenstand for Lovordning til Udførelse af Loven af 5te Juni 1852 alene de Rettigheder, der tilkomme Vasallen, Agnaterne, de Medforlehnede, paa samlet Haand Forlehnede og Eventuelforlehnede. Da der i de enkelte Provindser af det preussiske Monarki gjælder afvigende Bestemmelser om de sidstnævnte Personers Rettigheder, ved hvilke Lehnbesiddernes (vasallus possessor) Dispositionsret i større eller mindre Grad indskrænkes, saa har Regjeringen havt Betænkelighed ved at tilbetæbringe

\*) Disse Lyde i Oversættelse saaledes:

Art. 40. Oprettelse af Lehn og Stiftelse af Familiefideicommiss'er er forbudt. De bestaaende Lehn og Familiefideicommiss'er skulle ved Lov forandres til fri Eiendom. Paa Familiefideicommis'er finde disse Bestemmelser ingen Anvendelse.

Art. 41. Foranstaaende Bestemmelser (Art. 40) finde for Eiden ingen Anvendelse for Thronlehn, det lgl. Huus og prindselige Fideicommiss' ligesom paa de udenfor Staten beliggende Lehn og de forhen rigsuumiddelbare Besiddelser og Fideicommiss'er, forsaavidt sidstnævnte ere værnede ved den tydske Forbudsret. Disses Retsforhold skulle ordnes ved særegne Love.

\*\*) Denne Lyder saaledes:

Art. 1. Den 40de og 41de Art. i Forfatningen af 31te Januar 1850 ophæves. I deres Sted træde følgende Bestemmelser:

Art. 2. Oprettelse af Lehn er forbudt. Det med Hensyn til de nuværende Lehn endnu bestaaende Lehnshaand skal hæves ved Lov.

Art. 3. Bestemmelserne i Art. 2 finde ikke Anvendelse paa Thronlehn og de udenfor Staten liggende Lehn.